

Kritik nödvändigt i en rörelse: Judith Butler

Här är en skarp kritik från queerfeministen Judith Butler mot kritikrädsla inom den egna rörelsen:

”På många sätt är motståndet mot sympatisk kritik, eller just immanent kritik, ett utslag av den akademiska återstoden av en identitetspolitik som hävdar att kritik enbart försvagar en rörelse och inte inser att en sådan rörelses demokratiska och icke-dogmatiska utveckling är beroende av dess förmåga att hårbärgera, utan att domesticera, utmaningarna från den egna föränderligheten. Om den som framför en sådan kritik påstås ha brutit med rörelsen i fråga, då är det inget som skiljer lojalitet från dogmatiskt avvisande. Jag är övertygad om att det är det dogmatiska avvisandet av sådana utmaningar som försvagar både feminismen och lesbiska och gaystudier”.

” En livskraftig feminism måste komma till rätta med den egna delaktigheten i olika former av förtryck: kolonialt, klassbaserat, rasistiskt eller homofobt.”

Referens

”Mot egna objekt” i Judith Butler, *Könet Brinner*, 2005, först publicerad i *differences: a Journal of Feminist Cultural Studies*, 1994.